

ΘΡΑΚΗ

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΟΛΔΟΒΛΑΧΙΑ

Τον Σεπτέμβριο του 1814, στην Οδησσό της Ρωσίας, οι έμποροι Νικόλαος Σκουφάς, Αθανάσιος Τσακάλωφ και Εμμανουήλ Ξάνθος ίδρυσαν τη Φιλική Εταιρία, μια μυστική οργάνωση που είχε ως στόχο την προώθηση της επανάστασης για την απελευθέρωση των Ελλήνων από τους Τούρκους. Την αρχηγία αυτής της οργάνωσης ανέλαβε ο αξιωματικός του ρώσικου στρατού Αλέξανδρος Υψηλάντης. Ο Αντώνιος Κομιζόπουλος από τη Θράκη ήταν ένα από τα πρώτα μέλη της Φιλικής Εταιρείας.

Οδησός.

«Ἐνώπιον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ δικαίου καὶ πανταχοῦ παρόντος, ορκίζομαι αὐτοθελήτως, ὅτι θέλω κείναι πιστός εἰς τὴν Ἐταιρείαν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, δὲν θέλω φανερώσει το παρακτρὸν ἀπὸ τα σημεῖα ἢ τοὺς λόγους τῆς κῆτε θέλω δώσει να καταλάβη τίνας ποτέ, ὅτι ἐγὼ ἤξεύρω τι περὶ τούτων, κῆτε συγγενῆς μου, κῆτε πνευματικός μου, κῆτε φίλος μου...Ορκίζομαι εἰς το ἱερόν ὄνοκά σου, ὡ ἱερά καὶ ἀθλιὰ πατρὶς. Ορκίζομαι εἰς τας πολυχρονίους βασάνους σου, ορκίζομαι εἰς τα πικρά δάκρυα τῶν αἰχμαλώτων καὶ καταδικῶν κατοίκων τοῦ, τα ὁποῖα τόσους αἰῶνες ὑποφέρουν τα ταλαίπωρα τέκνα σου, ὅτι ἀφιερῶμαι ὅλος εἰς ἐσέ, ὅτι εἰς το ἐξῆς συ θέλεις εἶσαι ἡ αἰτία καὶ σκοπός τῶν διαλογισμῶν μου, το ὄνοκά σου ὁδηγός τῶν πράξεών μου καὶ ἡ ἐδική σου εὐτυχία ἡ ἀνταμοιβή τῶν κόπων μου...

Καὶ ἀν ἴσως ἀλῆσκονῶ κταν στιγμὴν τας δυστυχίας σου καὶ δὲν εκπληρῶ το χρέος μου, ὁ θάνατος ἀς εἶναι ἡ ἀφευκτος τιμωρία καὶ ἀνταμοιβή το ἀκαρτήματος μου, δια να μὴν μολύνω τὴν ἀγιότητα τῆς ἱεράς Ἐταιρείας σου με τὴν συμμετοχή μου».

(ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν ὄρκο τῶν Φιλικῶν,
Α. Δασκαλάκη, Κείμενα –Πηγαί τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τ. Α' 1966).

Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης.

Το 1821, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, πρόεδρος της Φιλικής Εταιρίας, ξεκίνησε την επανάσταση στη Μολδοβλαχία, με σκοπό να διασπάσει τις δυνάμεις των Τούρκων και να ξεσηκωθούν και άλλοι βαλκανικοί λαοί. Με μια μικρή δύναμη μπήκε στο Ιάσιο, πρωτεύουσα της Μολδαβίας, και διακήρυξε την ανεξαρτησία των Ελλήνων. Στην πορεία προς το Βουκουρέστι συγκρότησε μαζί με Έλληνες σπουδαστές ευρωπαϊκών πανεπιστημίων τον «Ιερό Λόχο». Το κίνημα, παρά τις πρώτες επιτυχίες του, καταπνίγηκε από τον τουρκικό στρατό (μάχη στο Δραγατσάνι, 2 Ιουνίου 1821).

Σύμβολο της Φιλικής Εταιρίας με τα αρχικά των λέξεων «Η ελευθερία ή θάνατος».

«Ο όρκος των Φιλικών».

Η ΘΡΑΚΗ ΤΟΝ 19^ο ΑΙΩΝΑ

Τον 19ο αιώνα η κατάσταση στη Θράκη έγινε αρκετά δύσκολη. Αιτία ήταν η βαριά φορολογία και ο βίαιος εξισλαμισμός. Οι Έλληνες της Θράκης συμμετείχαν με τον δικό τους τρόπο στην προετοιμασία και την πραγματοποίηση της επανάστασης του 1821. Στα τέλη του 19ου αιώνα, η Θράκη έγινε πεδίο συγκρούσεων των τριών μεγάλων εθνοτήτων της περιοχής, των Ελλήνων, των Βουλγάρων και των Τούρκων, αλλά και των μεγάλων δυνάμεων (Αγγλία, Ρωσία, κ.ά.) που επιδίωκαν να χρησιμοποιήσουν αυτή τη διαμάχη για τα δικά τους συμφέροντα. Στο συνέδριο του Βερολίνου το 1878 αποφασίστηκε η Θράκη να παραμείνει στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, εκτός από το βόρειο τμήμα της που έγινε αυτόνομη περιοχή και ονομάστηκε «Ανατολική Ρωμυλία». Αυτή η περιοχή το 1885 προσαρτήθηκε στη Βουλγαρία. Στα χρόνια που ακολούθησαν την επανάσταση, οι Έλληνες της Θράκης ανέπτυξαν πλούσια μορφωτική και πολιτισμική δραστηριότητα. Δημιούργησαν

Στην περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας τα ελληνικά σχολεία λεπούργησαν ως τους μεγάλους διωγμούς του 1906. Μέχρι τότε υπήρχαν 55 σχολεία, διάφορων βαθμίδων, στα οποία φοιτούσαν 7.500 περίπου μαθητές. Στη φωτογραφία το «Ζαρείφιον» εκπαιδευτήριο στη Φιλιππούπολη. Αθήνα, Συλλογή Κ. Μαμόνη.

Το «Ελληνικό Γυμνάσιο» της Ανδριανούπολης. Η ανέγερσή του έγινε το 1880. Αθήνα, φωτ. αρχείο Εστίας, Νέας Σμύρνης.

φιλολογικούς συλλόγους, αθλητικά και μουσικά σωματεία, φιλανθρωπικά ιδρύματα (νοσοκομεία, ορφανοτροφεία κτλ.), αναγνωστήρια και βιβλιοθήκες. Στην Ξάνθη υπήρχε γυμναστικός σύλλογος, εργατικό σωματείο, φιλόπρωκος αδελφότητα, εμπορική λέσχη και σύνδεσμος της ελληνικής νεολαίας. Στην Κομοτηνή μάλιστα υπήρχε φιλανθρωπική λέσχη γυναικών και στην Αλεξανδρούπολη ο σύλλογος «Ορφεύς».

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗ

Ο ποιητής Κώστας Βάρναλης.

Στη Βόρεια Θράκη (Ανατολική Ρωμυλία) έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο ποιητής Κ. Βάρναλης (1883-1974). Να μερικές από τις αναμνήσεις του:

«Φανταζόμουν λοιπόν αυτό το σκολείο σαν ένα τόπο μαρτυρίου όπου βασανίζανε τα μικρά παιδιά. Καλά για τις αταξίες, έτρωγα και στο σπίτι ξύλο. Μα να σε δέρνουνε γιατί μιλείς αυτό δεν το χωρούσε ο νους μου...

Οι δάσκαλοι ήταν άγριοι και δέρνανε αλύπητα. Τα μαθήματα γινόντανε στην καθαρεύουσα, που δεν την καταλάβαινα. Μα απ' όλα πιο πολύ μου κόστιζε η στέρψη της ελευθερίας μου. Έβλεπα από το παράθυρο το δρόμο, τον ήλιο, τον ουρανό, τα δέντρα κι έλεγα γιατί να μην είμαι έξω. Τις Κυριακές και τις γιορτάδες δεν ήμουν περισσότερο λεύτερος. Γιατί πήγαινα στην

εκκλησία να ψέλνω και να κανοναρχώ. Μα ο νους μου έτρεχε στους συμμαθητές μου, που είχανε κινήσει από τα χαράματα με ζόβεργες, δίκτυα, με καφάσια να πιάσουνε καρδερίνες, φλώρια, σπίνους, ...

Ζούσαμε μέσα σ' ένα αδιάκοπο πατριωτικό παροξυσμό. Είχαμε χάσει το αίσθημα της πραγματικότητας και βλέπαμε τους Βουλγάρους σαν ξένους, σαν σφετεριστές της πατρικής μας κληρονομιάς. Το ξύλο, η καθαρεύουσα και η Μεγάλη Ιδέα μας είχανε κάνει το μυαλό κουρκούτι. Όπου έβρισκα Τουρκόπουλο, Βουλγαράκι, ή Εβραϊάκι του χεριού μου το έπιανα και το έδερνα για να εκδικηθώ τα όσα κακά μας έχουνε κάνει...»

(«Φιλολογικά Απομνημονεύματα»)

Ιωάννη Ζαχαρία,
«Ο μαθητής», 1868, Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.

- Αναζητήστε στην πόλη σας ή σε άλλες πόλεις της πατρίδας που ζείτε κάποιο σύλλογο Ελλήνων της Θράκης. Με τη βοήθειά τους επιδιώξτε επαφή με σχολεία της Θράκης, ανταλλάξτε εμπειρίες με τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς και συνεργαστείτε μαζί τους σε κάποια κοινή εκπαιδευτική δραστηριότητα.

ΕΝΑ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Τον Μάιο του 1920 ο ελληνικός στρατός κατέλαβε τη Δυτική Θράκη και τον Ιούνιο του ίδιου έτους έφτασε μέχρι την Ανδριανούπολη στην Ανατολική Θράκη. Με τη Συνθήκη των Σεβρών (28-7/10-8-1920) το μεγαλύτερο μέρος της Ανατολικής Θράκης παραχωρήθηκε στην Ελλάδα.

Την 1η Νοεμβρίου 1920, στη Θράκη πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες εκλογές, στις οποίες συμμετείχαν υποψήφιοι από διάφορες εθνικότητες. Βουλευτές εκλέχθηκαν 30 Χριστιανοί, 20 Μουσουλμάνοι, ένας Εβραίος και ένας Αρμένιος. Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι και Εβραίοι έκαναν ένα σημαντικό βήμα για να συμβιώσουν με ειρηνικό τρόπο στην περιοχή της Θράκης.

Η επίσημη είσοδος της ΙΧ μεραρχίας στην Ανδριανούπολη.

Ο χαιρετισμός και η έπαρση της ελληνικής σημαίας στο Δημαρχείο της Κομοτηνής, στις 14 Μαΐου 1920.

«Την επαύριον 16 Μαΐου διήλθαμε δια της κωμοπόλεως Μάκρης που είχαν στήσει αψίδες οι κάτοικοί της με γιρλάνδες από λουλούδια και μας ανέμενον να μας υποδεχθούν και εκείθεν βαδίσαμεν προς την ωραία και ρυμοτομημένη πόλιν της Αλεξανδρούπολης. Αψίδες, γιρλάνδες και νέα ροδοπέταλα στους ελευθερωτάς. »

(από επιστολή του Κωνσταντίνου Μακρίδη, λοχία του 1ου Συντάγματος Πεζικού της Μεραρχίας Σερρών για την υποδοχή του ελληνικού στρατού στη Θράκη)

«η ζωή, η τιμή και η περιουσία κάθε κατοίκου, εις οιανδήποτε φυλήν και αν ανήκει ούτος και οιανδήποτε θρήσκευμα και αν πρεσβεύει, θα είναι δι' εμάς ιερά.»

(απόσπασμα από προκήρυξη της διοίκησης του ελληνικού στρατού για την πληθυσμό της Θράκης)

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

«Όλοι οι Έλληνες στην Ελλάδα, όλοι οι Τούρκοι στην Τουρκιά!... Θρήνος σπκώθηκε μέσα στο χωριό. Δύσκολα, πολύ δύσκολα ξεκολνάει η ψυχή από τα γνώριμά της νερά κι από τα χώματα...
Μας ξεριζώνουν! Ανάθεμα στους αίπιους! Ανάθεμα στους αίπιους! Σήκωσε ο λαός τα χέρια στον ουρανό, σήκωσε βουή μεγάλη: Ανάθεμα στους αίπιους! Κυλίστηκαν όλοι χάμω, φιλούσαν μαλακωμένο από τη βροχή το χώμα, το έτριβαν στην κορφή του κεφαλιού τους, στα μάγουλα, στο λαιμό, έσκυβαν, το ξαναφιλούσαν»

(N. Kazantzákη, *Οι αδερφοφάδες*,
Αθήνα, 1973)

Οικογενειακό βιβλιάριο του πρόσφυγα Απόστολου Βακαλίδη, της γυναίκας του Ζωής και των παιδιών τους, Σουλτάνας, Μαριάνθης και Αντώνη (1924).

Η μικρασιατική καταστροφή (1922) οδήγησε στην ακύρωση των αποφάσεων της Συνθήκης των Σεβρών με την οποία η Ελλάδα είχε γίνει «χώρα των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών». Σύμφωνα με τη συνθήκη της Λωζάννης, η Ανατολική Θράκη και τα νησιά Ίμβρος και Τένεδος παραχωρήθηκαν στην Τουρκία. Με ειδική σύμβαση αποφασίστηκε η ανταλλαγή των πληθυσμών Ελλάδας και Τουρκίας. Περίπου 1.300.000 Έλληνες της Μ. Ασίας μετακινήθηκαν ως πρόσφυγες στην Ελλάδα και 600.000 Τούρκοι εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και κατέφυγαν στην Τουρκία. Από την ανταλλαγή των πληθυσμών εξαιρέθηκε ο ελληνικός πληθυσμός της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου και οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί της Δ. Θράκης.

*Πρόσφυγες από τη Μάδυτο της Θράκης.
Έφτασαν στη Θεσσαλονίκη το 1922-23.*

-Συλλέξτε στοιχεία (φωτογραφίες, πηγές, γραπές μαρτυρίες, προσωπικά ημερολόγια) για τη μικρασιατική καταστροφή. Ποιες συνέπειες είχε η μετακίνηση πληθυσμών από τη Μικρά Ασία στην Ελλάδα;

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΞΟΝΑ

Κατά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, η Δυτική Θράκη ήταν η πρώτη περιοχή στην Ελλάδα που δέχτηκε την επίθεση των Γερμανών τον Απρίλιο του 1941. Παρά την ηρωική αντίσταση του ελληνικού στρατού, οι δυνάμεις ήταν άνισες και γρήγορα το μέτωπο της άμυνας υποχώρησε. Στις 20 Απριλίου του ίδιου χρόνου ο Γεώργιος Τσολάκογλου, διοικητής του στρατού της Δ. Μακεδονίας, υπέγραψε ανακωχή με τους Γερμανούς.

Η Ανατολική Μακεδονία και η Θράκη παραχωρήθηκαν στη Βουλγαρία, που είχε συμμαχήσει με τη Γερμανία. Την περίοδο της κατοχής οι κάτοικοι της Θράκης συνέχισαν την αντίσταση ενάντια στους κατακτητές με όλες τους τις δυνάμεις.

«Από τις 5.15 π.μ. ώρας της σήμερα ο εν Βουλγαρία γερμανικός στρατός προσέβαλεν απροκλήτως τα ημέτερα στρατεύματα της ελληνικής μεθορίου.

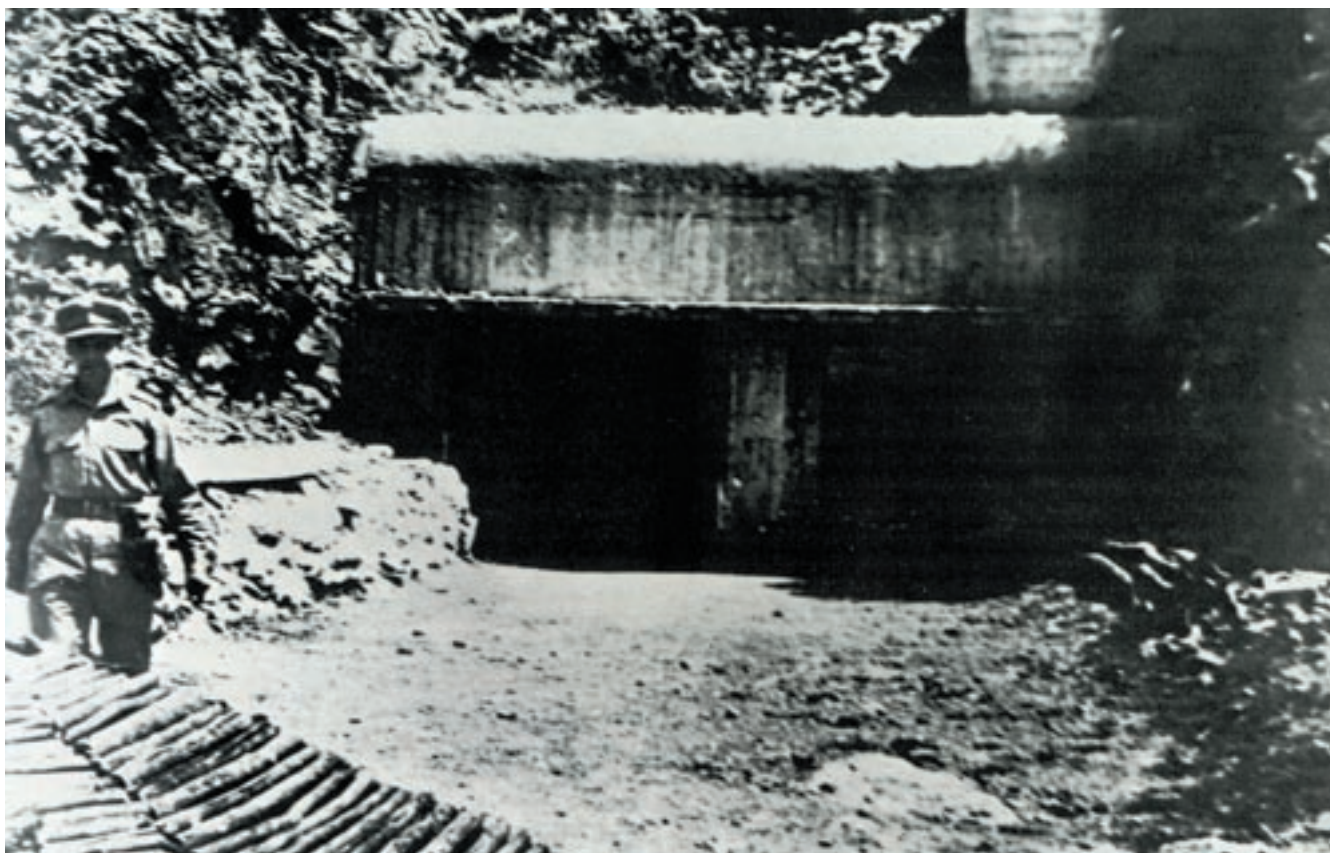
Αι δυνάμεις μας αμύνονται του πατρίου εδάφους».

Πολεμικόν ανακοινωθέν, 6.4.1941

...«το 90% των Ελλήνων είναι σήμερα ομόθυμα εχθρικά προς τις Δυνάμεις του Άξονα και έτοιμα για ανοικτή εξέγερση... Το ΕΑΜ με τις αγωνιστικές οργανώσεις του είναι το κύριο στήριγμα όλου του αντιστασιακού κινήματος εναντίον των Δυνάμεων του Άξονα. Το μεγαλύτερο μέρος των συμμοριών υποτάσσεται σ' αυτό. Από πολιτική άποψη κρατά την ηγετική θέση και, επειδή είναι πολύ δραστήριο και διαθέτει ενιαία ηγεσία, αντιπροσωπεύει για τις κατοχικές δυνάμεις το μεγαλύτερο κίνδυνο»

(απόσπασμα από Έκθεση των γερμανικών υπηρεσιών για την κατάσταση στην Ελλάδα το 1943)

Οι φρουρές των ελληνικών οχυρών απέκρουσαν τις γερμανικές επιθέσεις για τρεις ημέρες και προκάλεσαν σημαντικές απώλειες στους εισβολείς. Στη φωτογραφία η είσοδος οχυρού της «γραμμής Μεταξά».

Αντιαρματική οχύρωση της «γραμμής Μεταξά» («Δόντια του Δράκοντα»). Αθήνα, Πολεμικό Μουσείο.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΡΑΚΗ

Η Θράκη αποτελείται από τρεις νομούς (Έβρου, Ροδόπης, Ξάνθης) και είναι μια από τις πιο αραιοκατοικημένες περιοχές της Ελλάδας. Σήμερα ο πληθυσμός της είναι περίπου 440 χιλιάδες κάτοικοι. Το μεγαλύτερο μέρος των κατοίκων της Θράκης ασχολείται με τη γεωργία και την κτηνοτροφία, ενώ με γοργούς ρυθμούς αναπτύσσεται η βιοτεχνική παραγωγή. Η βιομηχανική παραγωγή βρίσκεται σε ανοδική πορεία, ενώ υπάρχουν πολλές μικρές μονάδες χαμηλής παραγωγής. Τις τελευταίες

δεκαετίες παρουσιάζει ιδιαίτερη ανάπτυξη ο χειμερινός τουρισμός και ο οικοτουρισμός.

Τη δεκαετία του 1960 πολλοί κάτοικοι έφυγαν στο εξωτερικό, για να βρουν εργασία, και άλλοι προτίμησαν να μετακινηθούν στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας.

Οι μετανάστες από τη Θράκη πήγαιναν συνήθως στη Γερμανία, στο Βέλγιο και σε άλλες χώρες της Ευρώπης αναζητώντας μια καλύτερη ζωή.

Ελληνικό χορευτικό συγκρότημα στο Ντούισμπουργκ της Γερμανίας.

Η μπαλάντα του μετανάστη

Σε ξένη χώρα μια βραδιά εβρέθηκα στα ξαφνικά,
Με μια φτερούγα στην καρδιά και με πασπόρ
εργάτη.

Δεν ξέρω πώς να περπατώ και πώς τη γλώσσα να
μιλώ,

Κρατιέμαι να μην τρελαθώ, μα τρέμω και κομμάτι.

Ρίχνει και χιόνι δυνατό, μα εγώ δεν έχω παλτό,

Στη χώρα μου τον μήνα αυτό γυρνάνε με σακάκι.

Αλλιώς μου τα' παν στο χωριό

Εγώ δεν ήθελα να'ρθω.

Μου είπαν θα' βρω το χρυσό

Και βρήκα το φαρμάκι.

Το δρόμο παίρνω το μακρύ – η νύκτα είναι φοβερή,

Και η βαλίτσα μου ανοικτή, την κουβαλώ στην
πλάτη.

Ανοίγει η πόρτα του μπιστρό, πετάνε έξω ένα ξανθό.
Σκύβω στο φως για να τον δω, και βλέπω τον
Σταμάτη.

Με πήρε σπίτι ώρα δυο και μου' βρασε βαρύ γλυκό.

Μα εγώ ξεσπάω σε λυγμό και μου' δωσε ουζάκι.

Την άλλη μέρα στις οκτώ πήγα να δω το αφεντικό,

Μα δεν μου άνοιξε να μπω κι είδα τον επιστάτη.

Και από τις πέντε το πρωί με βάλανε μεσ' στο κελί,

Δευτέρα με Παρασκευή, δίπλα σ' ένα παιδάκι.

Δουλεύω τώρα χρόνια δυο, ξέχασα το μικρό μου γιο.

Και τη φτερούγα μου μαδώ, σε τούτη εδώ την άκρη.

Από τον δίσκο «Μετανάστες» του Γιάννη Μαρκόπουλου,
σε στίχους Γ. Σκούτη.

«Δεν ξέρω
σωστά ελληνικά, ούτε
γερμανικά» γράφει το πλακάτ
διαμαρτυρίας στη Γερμανία.

- Κάντε μια μικρή έρευνα στην πόλη σας και αναζητήστε την πιο παλιά παραδοσιακή επιχείρηση. Μιλήστε με τον ιδιοκτήτη της και γράψτε την ιστορία της.**
- Σε μια σύντομη έκθεση περιγράψτε τη ζωή και τα προβλήματα των μεταναστών στη Γερμανία, στηριγμένοι στο τραγούδι του Γ. Μαρκόπουλου.**

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

Οι πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο μετά την συνθήκη της Λωζάννης έφεραν μαζί τους στην Ελλάδα ένα ζωντανό πολιτισμό που ήρθε σε επαφή με τον παραδοσιακό πολιτισμό της Δ. Θράκης.

Πολλά από τα λατρευτικά έθιμα και δοξασίες των κατοίκων της Θράκης, που αργότερα μεταφέρθηκαν στη Μακεδονία, αποτελούν μία πανάρχαια βάση του λαϊκού πολιτισμού στην περιοχή. Χαρακτηριστικά είναι τα «Αναστενάρια», που γιορτάζονται κατά τη γιορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης (πρόκειται για βάδισμα πάνω σε αναμμένα κάρβουνα).

Η Θράκη διακρίνεται και για την πλούσια παραδοσιακή μουσική της. Γκάιντα και τρίχορδη λύρα, βιολί, κανονάκι, κλαρίνο και ούτι συνθέτουν το παραδοσιακό και το μοντέρνο στο χώρο των μουσικών οργάνων και διατηρούν ζωντανό έναν μοναδικό μουσικό πλούτο.

Οι συνηθέστεροι χοροί στη Θράκη είναι ο κασάπικος, ο ζωναράδικος, ο μαντηλάτος, ο αντικρυστός ή καρσιλαμάς και ο συρτός. Αυτοί οι χοροί συνδέονται με διάφορα αρχαία έθιμα, όπως τα «αναστενάρια» και τους «χορούς της παλαίστρας».

Σήμερα περίπου το ένα τρίτο του πληθυσμού της Θράκης είναι μουσουλμάνοι. Οι μισοί από αυτούς είναι τουρκογενείς και οι υπόλοιποι είναι Πομάκοι και Αθίγγανοι.

Οι Πομάκοι είναι ένας ορεινός πληθυσμός που ζει στην περιοχή της Ροδόπης και διατηρεί άσβεστα τα πανάρχαια ήθη και έθιμά του. Πολλοί υποστηρίζουν πως οι Πομάκοι, που λέγονται και Αγριάν, είναι απόγονοι του αρχαίου Θρακικού φύλου των Αγριάνων. Η γλώσσα τους είναι σλαβική και περιέχει πολλές αρχαιοελληνικές λέξεις.

Καταυλισμός Κουτσόβλαχων στην Ξάνθη. Φωτογραφία του Magnard Owen Williams, National Geographic, Δεκέμβριος 1930.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΜΗΣ

Η γιορτή της «της μαμής» (μπάμπως) γιορτάζεται στη Θράκη στις 8 Ιανουαρίου. Σ' αυτή τη γιορτή παίρνουν μέρος μόνο παντρεμένες γυναίκες, ενώ οι άντρες μένουν κλεισμένοι στα σπίτια τους. Το τιμώμενο πρόσωπο είναι η μαμή του χωριού (αυτή που βοήθησε τις άλλες γυναίκες κατά τον τοκετό). Οι γυναίκες του χωριού μεταμφιέζονται, την επισκέπτονται, και της φέρνουν δώρα. Αυτό το έθιμο που συνοδεύεται με τραγούδια μοιάζει με ορισμένες γυναικείες γιορτές της αρχαιότητας, όπως τα «Θεσμοφόρια» και τα «Αλώα». Στα «Αλώα» που γιορτάζονταν στις 26 Ποσειδαίωνος (αρχές Ιανουαρίου) στην Ελευσίνα, έπαιρναν μέρος μόνο γυναίκες.

Ανδρική και γυναικεία φορεσιά των Σαρακατσάνων της Θράκης.

Κοπέλα με θρακιώτικη ενδυμασία, 1922.

Γυναικείες φορεσιές από την περιοχή Μεταξάδες του Έβρου.

- Ποια μουσικά όργανα είναι συνηθισμένα στην περιοχή της Ελλάδας από όπου κατάγονται οι γονείς σου; Ξέρεις κάποιο παραδοσιακό μουσικό όργανο της χώρας όπου ζεις;